

hvis Ansøgerens Forældre have fast Ejendom, hvor mange Tdr. Land og Hartkorn de have. Hartkornet er det som Regel let at finde, da man har Hartkornslisterne, men det kan undertiden have sine Vanskeligheder saaledes at opgive, hvor mange Tdr. Land der er, Besætningens Størrelse, Hestenes Antal, hvor megen Gæld der er, og forskellige andre Ting. Den Fremgangsmaade, man tidligere har brugt saa godt som i alle Sogneraad og vel ogsaa i Byraadene, navnlig dog i Sogneraadene, er, at Formanden attesterer, at Opgivelsen paa Skemaet er rigtig, og dermed er Sogneraadets Erklæring afgiven, og det kan gøres paa et hvilket som helst Tidspunkt, naar vedkommende Ansøgninger indkomme; Formanden kan straks skrive en saadan Erklæring forudsat da, at han kan forsvare det, og jeg gaar ud fra, at en samvittighedsfuld Ansøger ikke skriver andet, end hvad der er rigtigt, og Formanden vil da let kunne attestere Rigtigheden. Han vil som Regel være saaledes kendt med Forholdene, saa han kan gøre det. Men naar et saadant Skema nu skal udfyldes med mere specielle Oplysninger, kan han kun udfylde det efter meget Arbejde. Jeg har selv været i saadanne Tilfælde, saa jeg ved, at man kan være nødt til af Hensyn til saadanne Ansøgninger, at foretage Rejser — og Kommunerne kunne jo have en vid Udstrækning — for at komme hen og tælle vedkommendes Heste og Kreaturer og opmaale, hvor mange Tdr. Land der er; man kan jo dog danne sig nogen Mening herom ved et Skøn. Jeg kritiserer ikke, at der er forlangt saadanne Oplysninger. Jeg har ikke haft med Uddelingen af Statsunderstøttelse gennem Amtsråadene at gøre, saa det er muligt, at de, der have med det at gøre, sætte Pris paa at faa saadanne Oplysninger. Men det, jeg gerne vilde fremhæve, er Nødvendigheden af at faa oplyst, om Tidsfristerne gælde for Indlevering til Sogneraadene eller til Amtsskoleraadene. Lad os sætte, at et Sogneraad holder Møde for at afgive Erklæring om de indkomne Ansøgninger — for at tage, hvad der ligger nærmest — engang i Slutningen af Oktober. Formanden er nemlig nødt til at samle Sogneraadet. „Jeg kan ikke svare paa alle disse Spørgsmaal“, siger han. „Jeg er ikke saa vidt klar over Spørgsmaalene, at jeg kan besvare dem, og jeg kan ikke faa Tid til og vil heller ikke gøre Rejser i den Anledning, saa afholder jeg Sogneraadsmøde, for saa kan jeg faa samtlige Medlemmers Mening at

vide, og saa er der vel nok en af dem, der ved Besked“. Men Dagen efter kommer der et nyt Andragende, saa siger han: „Nu havde vi Møde i Gaar, og nu kan jeg sandelig ikke have med det at bestille“, saa kan der ingen Erklæring afgives, thi der staar ikke i Ministeriets Cirkulære, hvor Ansøgningen skal indgives. Der staar blot, at den skal være indgivet til den og den Tid, og saa gaar man ud fra, at det er til vedkommende Amtsskoleraad og ikke til Sogneraadet. Det kan føre med sig, dels at man maa afholde en hel Række Sogneraadsmøder for at faa disse Erklæringer afgivne, og dels at der kommer Ansøgninger paa et Tidspunkt, hvor man maa sige: Nu kunne vi sandelig ikke blive ved længere, og saa maa vedkommende finde sig i, at de ikke faa Ansøgningen ind det Aar, naar det er kommet ind kun et Par Dage før den første November. I hvert Fald vilde det ikke være i Uoverensstemmelse med Loven, saa vidt jeg kan læse den, om Ministeren sagde gennem et Cirkulære — der har jo ikke været knap Tid paa Cirkulærer i den sidste Tid — at Fristerne gælde for Indsendelsen til de paa-gældende Sogneraad, og saa bliver det en Sag mellem Sogneraadene og Amtsskoleraadene, hvor lang Tid Sogneraadene maa have til Afgivelsen af denne Erklæring, 8—14 Dage, eller hvor lang Tid man nu vil, saa ved den paagældende Ansøger, at naar han inden den Dato har afgivet Ansøgning til Sogneraadet, har han gjort, hvad han skal. Som det nu er, ere Ansøgerne daarligt stillede, fordi de ikke vide, naar Ansøgningerne skulle være indgivne.

Jeg skal hermed afslutte disse specielle Bemærkninger og ogsaa henstille det sidste til den højtærede Kultusministers villige Overvejelse.

Ellinger: Naar man ser objektivt paa de Valg, der fandt Sted i Juni Maaned — og man maa se objektivt derpaa, naar man vil drage Lære deraf —, ser man deraf for det første, at Socialdemokratiet har kunnet hævde Stillingen, endogsaa har kunnet gaa lidt frem ved Valgene, skønt de ikke mere havde Venstres Hjælp ved disse Valg. Man ser endvidere, at naar det tidligere Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) i Foraaret her i Tinget udtalte, at Venstre led af forskellige Ulemper, deriblandt af den store Fare, at der var saa forfærdelig mange — alt for mange — i Særdeleshed i København, der gerne vilde være Venstremænd — der var en fuldstændig „run“